

Załącznik nr 1

*do Zarządzenia nr 16/2026/2027
Dyrektora Zespołu Szkolno-Przedszkolnego nr 9
w Warszawie
z dnia 28.09.2026 r.*

**PROCEDURA REAGOWANIA W PRZYPADKU AGRESJI SŁOWNEJ,
HEJTU I CYBERPRZEMOCY**

**Szkoła Podstawowa nr 128 im. Marii Skłodowskiej – Curie,
ul. Kadetów 15, 03-987 Warszawa.**

I. Cel i zakres procedury

1. Celem procedury jest zapewnienie bezpieczeństwa psychicznego i emocjonalnego uczniom oraz skuteczne reagowanie na przypadki agresji słownej, hejtu i cyberprzemocy.
2. Procedura dotyczy wszystkich uczniów klas I–VIII i jest stosowana z uwzględnieniem wieku, stopnia rozwoju oraz indywidualnych potrzeb ucznia.
3. Przez agresję słowną, hejt i cyberprzemoc rozumie się w szczególności:
 - wyzywanie, ośmieszanie, poniżanie, grożenie i zastraszanie;
 - rozpowszechnianie obraźliwych lub nieprawdziwych informacji;
 - celowe wykluczanie i izolowanie;
 - obraźliwe wiadomości, komentarze, wpisy lub materiały publikowane w internecie;
 - rozpowszechnianie zdjęć, filmów lub nagrań bez zgody w celu ośmieszenia lub skrzywdzenia innej osoby.
4. Każdy pracownik szkoły, który jest świadkiem takiego zdarzenia lub otrzyma informację o jego wystąpieniu, podejmuje niezwłoczną reakcję zgodnie z niniejszą procedurą i Standardami Ochrony Małoletnich.

II. Zgłoszenie i działania natychmiastowe

1. Zgłoszenia może dokonać uczeń, rodzic, nauczyciel, pracownik szkoły lub inna osoba. Zgłoszenie może mieć formę ustną, pisemną, elektroniczną lub anonimową.
2. Osoba, która jest bezpośrednim świadkiem zdarzenia:
 - przerywa zachowanie przemocowe;
 - zapewnia bezpieczeństwo uczniom i w razie potrzeby rozdziela uczestników zdarzenia;
 - udziela wsparcia uczniowi doświadczającemu przemocy;

- informuje wychowawcę oraz – zależnie od charakteru zdarzenia – pedagoga, psychologa lub dyrektora szkoły.
3. W sytuacji zagrożenia zdrowia lub życia należy niezwłocznie udzielić pomocy i w razie potrzeby wezwać odpowiednie służby.

III. Rozpoznanie sytuacji

1. Wychowawca, pedagog, psycholog lub inna osoba wskazana przez dyrektora ustala podstawowe okoliczności zdarzenia:
 - co się wydarzyło;
 - kiedy i gdzie doszło do zdarzenia;
 - kto brał w nim udział;
 - czy zdarzenie miało charakter jednorazowy czy powtarzający się.
2. Rozmowy z uczniem doświadczającym przemocy, uczniem stosującym przemoc oraz świadkami prowadzi się, co do zasady, oddzielnie, w sposób dostosowany do ich wieku i możliwości.
3. W przypadku cyberprzemocy należy, w miarę możliwości:
 - 1) zabezpieczyć dostępne dowody, np. zrzuty ekranu, wiadomości, zdjęcia, filmy lub linki, bez ich dalszego rozpowszechniania,
 - 2) poinformować rodziców,
 - 3) w razie potrzeby zgłosić zdarzenie Policji,
 - 4) udokumentować interwencję w postaci notatki służbowej,
 - 5) objąć wsparciem zarówno osobę pokrzywdzoną jak i sprawcę.
4. O zdarzeniu informuje się rodziców uczniów, których ono dotyczy, z uwzględnieniem zasad wynikających ze Standardów Ochrony Młodzieży.

IV. Działania szkoły

1. Zakres działań dostosowuje się do rodzaju, skali, częstotliwości i skutków zdarzenia oraz wieku uczniów.
2. W przypadku zdarzeń o mniejszej wadze mogą zostać zastosowane w szczególności:
 - rozmowa wychowawcza;
 - rozmowa z pedagogiem lub psychologiem;
 - ustalenie zasad dalszego zachowania;
 - działania naprawcze;

- konsekwencje przewidziane w Statucie Szkoły;
 - obserwacja i monitorowanie sytuacji.
3. W przypadku zdarzeń poważnych, powtarzających się lub obejmujących większą liczbę uczniów dyrektor może powołać **Zespół Interwencyjny**, w którego skład mogą wejść m.in. wychowawca, pedagog, psycholog, nauczyciel oraz przedstawiciel dyrekcji.
 4. Zespół ustala plan dalszych działań obejmujący w szczególności:
 - wsparcie ucznia doświadczającego przemocy;
 - działania wychowawcze wobec ucznia stosującego przemoc;
 - współpracę z rodzicami;
 - monitorowanie sytuacji;
 - w razie potrzeby współpracę z poradnią psychologiczno-pedagogiczną lub innymi specjalistami.
 5. Jeżeli zachowanie może stanowić czyn zabroniony, przestępstwo lub zachodzi zagrożenie dobra dziecka, dyrektor podejmuje działania wynikające z obowiązujących przepisów, w tym – gdy zachodzą ku temu przesłanki – zawiadamia Policję, sąd rodzinny lub inne właściwe instytucje.

V. Wsparcie uczniów

1. Uczniowi doświadczającemu przemocy zapewnia się wsparcie wychowawcy, pedagoga lub psychologa oraz poczucie bezpieczeństwa.
2. Uczniowi stosującemu przemoc również udziela się odpowiedniej pomocy psychologiczno-pedagogicznej, mającej na celu rozpoznanie przyczyn zachowania i zapobieganie jego powtarzaniu.
3. W razie potrzeby wsparciem obejmuje się także świadków zdarzenia.
4. Szkoła monitoruje sytuację do czasu uznania, że zagrożenie ustało, a podjęte działania przynoszą oczekiwane rezultaty.

VI. Dokumentowanie

1. Przebieg istotnych zdarzeń oraz podjęte działania dokumentuje się w formie:
 - formularza zgłoszenia zdarzenia (załącznik nr 1) lub notatki służbowej (załącznik nr 2);
 - dokumentacji pedagoga, psychologa lub wychowawcy – stosownie do podejmowanych działań;

- karty interwencji, jeżeli przewidują ją Standardy Ochrony Małoletnich.

2. Dokumentacja jest przechowywana zgodnie z zasadami obowiązującymi w szkole.

VII. Działania profilaktyczne

Szkoła prowadzi działania profilaktyczne dostosowane do wieku uczniów klas I–VIII, w szczególności dotyczące:

- bezpiecznych relacji rówieśniczych;
- przeciwdziałania przemocy i wykluczeniu;
- odpowiedzialnego korzystania z internetu i mediów społecznościowych;
- właściwego reagowania na cyberprzemoc;
- rozwijania empatii i odpowiedzialności za własne słowa i działania.

Podstawa prawna

1. Ustawa z dnia 9 czerwca 2022 r. o wspieraniu i resocjalizacji nieletnich – tekst jednolity Dz.U. z 2026 r. poz. 163.
2. Ustawa z dnia 13 maja 2016 r. o przeciwdziałaniu zagrożeniom przestępczością na tle seksualnym i ochronie małoletnich – tekst jednolity Dz.U. z 2026 r. poz. 110.
3. Statut Zespołu Szkolno-Przedszkolnego nr 9 w Warszawie.
4. Standardy Ochrony Małoletnich obowiązujące w Zespole Szkolno-Przedszkolnym nr 9 w Warszawie.
5. Program wychowawczo-profilaktyczny szkoły.
6. Ustawa z dnia 14 grudnia 2016 r. -Prawo Oświatowe (Dz.U. z 2026 r. poz. 820)
7. Ustawa z dnia 29.07.2005 r. -o przeciwdziałaniu przemocy domowej
8. Ustawa z dnia 06.06.1997 r. -Kodeks Karny

DYREKTOR
Zespołu Szkolno – Przedszkolnego nr 9
w Warszawie
mgr Karolina Wołoszyn

Załącznik nr 1

*Do procedury reagowania w przypadku
agresji słownej, hejtu i cyberprzemocy
z dnia 28.09.2026 r.*

FORMULARZ ZGŁOSZENIA ZDARZENIA

Data zgłoszenia:

1. Osoba zgłaszająca

Imię i nazwisko:

Status osoby zgłaszającej:

- ☐ uczeń
☐ rodzic/opiekun prawny
☐ nauczyciel
☐ pracownik szkoły
☐ inna osoba:

Klasa -jeśli dotyczy:

Dane kontaktowe -jeśli dotyczy:

2. Dane ucznia doświadczającego przemocy

Imię i nazwisko:

Klasa:

3. Dane ucznia/uczniów, których zachowanie jest przedmiotem zgłoszenia

Imię i nazwisko:

Klasa:

4. Rodzaj zdarzenia

- ☐ agresja słowna
- ☐ hejt
- ☐ cyberprzemoc
- ☐ groźby lub zastraszanie
- ☐ ośmieszanie / poniżanie
- ☐ wykluczanie / izolowanie
- ☐ rozpowszechnianie obraźliwych treści, zdjęć lub nagrań
- ☐ inne:

5. Data i miejsce zdarzenia

.....

6. Krótki opis zdarzenia

.....

.....

.....

7. Świadkowie zdarzenia – jeśli są znani

.....

8. Dostępne dowody – jeśli występują

- ☐ wiadomości
- ☐ zrzuty ekranu
- ☐ zdjęcia
- ☐ nagrania
- ☐ linki
- ☐ inne:

9. Podjęte dotychczas działania

.....

.....

Imię, nazwisko i podpis osoby przyjmującej zgłoszenie:

.....

Załącznik nr 2

*Do procedury reagowania w przypadku
agresji słownej, hejtu i cyberprzemocy
z dnia 28.09.2026 r.*

NOTATKA SŁUŻBOWA Z INTERWENCJI

Data sporządzenia notatki:

Data i miejsce zdarzenia:

Osoba sporządzająca:

Stanowisko:

1. Osoby uczestniczące w zdarzeniu

Uczeń/uczniowie doświadczający przemocy:

.....

Uczeń/uczniowie stosujący przemoc:

.....

Świadkowie:

.....

2. Opis zdarzenia i ustalone okoliczności

.....

.....

.....

3. Podjęte działania

- ☐ przerwano zachowanie przemocowe
- ☐ zapewniono bezpieczeństwo uczniom
- ☐ przeprowadzono rozmowę z uczniem doświadczającym przemocy
- ☐ przeprowadzono rozmowę z uczniem stosującym przemoc
- ☐ przeprowadzono rozmowy ze świadkami

- ☐ poinformowano wychowawcę
- ☐ poinformowano pedagoga/psychologa
- ☐ poinformowano dyrektora/wicedyrektora
- ☐ poinformowano rodziców/opiekunów prawnych
- ☐ zabezpieczono dowody cyberprzemocy
- ☐ podjęto inne działania:

4. Ustalenia dotyczące dalszego postępowania

.....

.....

5. Osoby odpowiedzialne za dalsze działania

.....

6. Termin ponownej oceny sytuacji / monitorowania

.....

Podpis osoby sporządzającej notatkę:

.....

JAK WSPIERAĆ DZIECKO DOŚWIADCZAJĄCE AGRESJI SŁOWNEJ, HEJTU LUB CYBERPRZEMOCY

Wskazówki dla rodziców/opiekunów

1. Wysłuchaj dziecka

Zachowaj spokój i pozwól dziecku opowiedzieć o sytuacji we własnym tempie.

Nie oceniaj i nie obwiniaj dziecka. Unikaj pytań sugerujących jego odpowiedzialność za zachowanie innych osób.

Warto powiedzieć:

„Dobrze, że mi o tym powiedziałaś/powiedziałeś. Razem poszukamy rozwiązania.”

2. Zapewnij dziecko o swoim wsparciu

Dziecko powinno wiedzieć, że nie jest samo i może liczyć na pomoc dorosłych.

Nie bagatelizuj sytuacji, nawet jeżeli z perspektywy osoby dorosłej wydaje się ona mało poważna.

3. Zabezpiecz dowody

W przypadku cyberprzemocy:

- wykonaj zrzuty ekranu;
- zachowaj wiadomości;
- zapisz linki i nazwy profili;
- nie usuwaj materiałów mogących stanowić dowód;
- nie rozpowszechniaj obraźliwych materiałów dalej.

4. Poinformuj szkołę

Skontaktuj się z wychowawcą, pedagogiem, psychologiem lub dyrektorem szkoły.

Przeznacz informacje o zdarzeniu oraz posiadane dowody.

Nie podejmuj samodzielnej konfrontacji z innym uczniem.

5. Obserwuj dziecko

Zwróć uwagę szczególnie na:

- niechęć do chodzenia do szkoły;
- pogorszenie samopoczucia;

- izolowanie się;
- problemy ze snem;
- nagłą niechęć do korzystania z telefonu lub internetu;
- lęk, drażliwość lub wycofanie;
- pogorszenie koncentracji i wyników w nauce.

Jeżeli niepokojące objawy utrzymują się lub nasilają, warto skorzystać z pomocy psychologa lub innego specjalisty.

Najważniejsze jest zapewnienie dziecku bezpieczeństwa, wsparcia i poczucia, że jego problem jest traktowany poważnie.

JAK WSPIERAĆ DZIECKO, KTÓRE STOSOWAŁO AGRESJĘ SŁOWNĄ, HEJT LUB CYBERPRZEMOC

Wskazówki dla rodziców/opiekunów

Informacja, że dziecko dopuściło się zachowania krzywdzącego wobec innej osoby, może być trudna. Należy jednak oddzielić ocenę zachowania od oceny samego dziecka.

1. Zachowaj spokój

Wysłuchaj dziecka i ustal, jak ono postrzega zaistniałą sytuację.

Nie usprawiedliwiał przemocy, ale też nie określaj dziecka jako „złego”, „agresywnego” czy „problematycznego”.

2. Jasno nazwij niewłaściwe zachowanie

Wyjaśnij dziecku, że:

- obrażanie;
- poniżanie;
- grożenie;
- ośmieszanie;
- wykluczanie;
- publikowanie krzywdzących materiałów;
- nękanie w internecie

są zachowaniami niedopuszczalnymi i mogą powodować poważne skutki dla innych osób.

3. Spróbuj ustalić przyczynę zachowania

Porozmawiaj z dzieckiem o tym:

- co doprowadziło do zdarzenia;
- jakie emocje mu towarzyszyły;
- jaki wpływ miała grupa rówieśnicza;
- czy podobne zachowania pojawiały się wcześniej.

4. Współpracuj ze szkołą

Wspólnie z wychowawcą, pedagogiem lub psychologiem ustal sposób dalszego postępowania.

Konsekwencje powinny być zgodne ze Statutem Szkoły oraz dostosowane do wieku ucznia, charakteru zdarzenia i jego skutków.

5. Zachęcaj dziecko do naprawienia szkody

W zależności od sytuacji może to obejmować:

- zmianę zachowania;
- usunięcie obraźliwych treści;
- zaprzestanie kontaktów o charakterze przemocowym;
- przeproszenie osoby pokrzywdzonej, jeżeli jest to właściwe i bezpieczne;
- inne działania naprawcze uzgodnione ze szkołą.

6. Zapewnij pomoc

Jeżeli agresywne zachowania powtarzają się lub dziecko ma trudności z kontrolowaniem emocji, warto skorzystać ze wsparcia pedagoga, psychologa lub innego specjalisty.

Celem podejmowanych działań jest zatrzymanie przemocy, uświadomienie konsekwencji zachowania i pomoc dziecku w nauczaniu się właściwych sposobów rozwiązywania konfliktów.

JAK WSPIERAĆ DZIECKO BĘDĄCE ŚWIADKIEM AGRESJI SŁOWNEJ, HEJTU LUB CYBERPRZEMOCY

Wskazówki dla rodziców/opiekunów

Świadkowie odgrywają ważną rolę w przeciwdziałaniu przemocy rówieśniczej. Dziecko powinno wiedzieć, że zgłoszenie krzywdzącego zachowania osobie dorosłej jest właściwą reakcją.

1. Wysłuchaj dziecka

Pozwól dziecku opowiedzieć o zdarzeniu i emocjach, jakie mu towarzyszyły.

Nie zmuszaj go do natychmiastowego szczegółowego opisywania sytuacji, jeżeli jest zdenerwowane lub przestraszone.

2. Wyjaśnij, jak powinien zachować się świadek

Dziecko powinno:

- nie przyłączać się do ośmieszania lub przemocy;
- nie udostępniać krzywdzących materiałów;
- poinformować zaufaną osobę dorosłą;
- w miarę możliwości wesprzeć osobę pokrzywdzoną;
- zadbać przede wszystkim o własne bezpieczeństwo.

3. Nie zachęcaj do bezpośredniej konfrontacji

Dziecko nie powinno podejmować ryzykownej interwencji wobec osoby agresywnej.

Najważniejszym działaniem świadka jest wezwanie pomocy osoby dorosłej.

4. W przypadku cyberprzemocy

Jeżeli jest to możliwe i bezpieczne, dziecko może:

- zachować wiadomość;
- wykonać zrzut ekranu;
- przekazać materiał zaufanej osobie dorosłej.

Nie powinno natomiast udostępniać krzywdzących treści kolejnym osobom.

5. Rozwijaj empatię i odpowiedzialność

Rozmawiaj z dzieckiem o tym, że brak reakcji świadków może powodować poczucie osamotnienia osoby krzywdzonej.

Warto uczyć dziecko prostych sposobów reagowania:

„Nie zgadzam się na takie zachowanie.”

„Powiedzmy o tym nauczycielowi.”

„Chcesz, żebym poszła/poszedł z Tobą po pomoc?”

6. Obserwuj reakcje dziecka

Bycie świadkiem przemocy również może powodować lęk, poczucie winy lub stres. Jeżeli reakcje dziecka są silne lub utrzymują się przez dłuższy czas, należy rozważyć konsultację z pedagogiem lub psychologiem.

Świadek nie jest odpowiedzialny za samodzielne rozwiązanie sytuacji. Jego zadaniem jest nie wspierać przemocy, zadbać o własne bezpieczeństwo i poinformować osobę dorosłą.